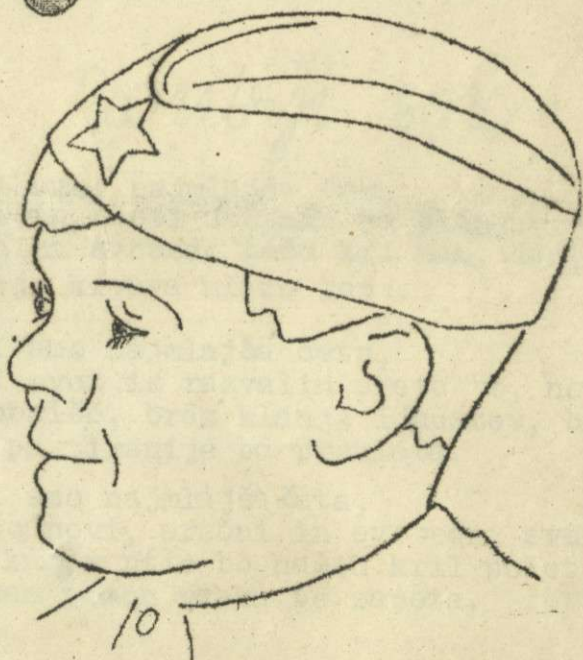

Slovenski pionir

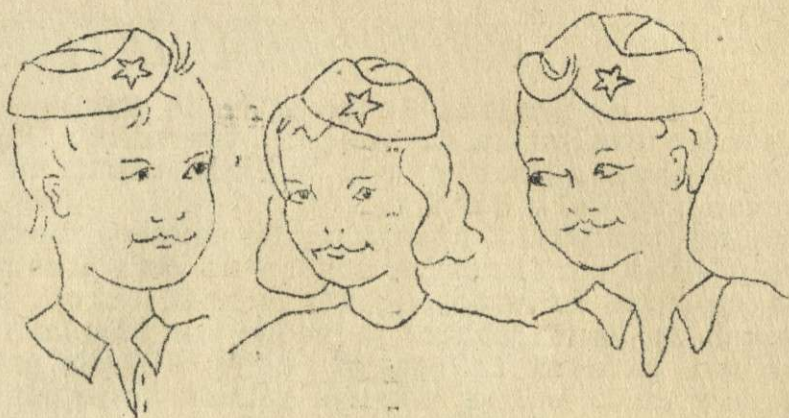
101
MAREC 1944

21st Nov 1944
Friday

101
MAY 1944

Pionirji smo

Pionirji smo, najmlajša četa,
za brati in očeti stopamo na plan,
a v boju za svobodo teče kri nam, dan,
nam tečejo krvava mlada leta.

Pionirji smo najmlajša četa,
zgradila svet iz razvalin sveta bo, nov:
brez taborišč, brez klanja ljudstev, brez okov,
na tleh pa tiranija bo prekleta.

Pionirji smo najmlajša četa,
in naš bo novi, srečni in svobodni svet,
a višji kakor ptic bo naših kril polet,
iz src nam pesem vsaka bo zapeta.

Pionirji, pomagajmo pri delu!

Blíža se pomlad. Sonce sije že topleje in kmalu bodo ozelenela drevesa in travniki. Po njivah bo zaživeló. Kmetje bodo pričeli orati in sejati, povsod bo dela dovolj.

Pri tem pami, pionirji, ne smemo držati križem rok. Naša partizanska vojska se je silno pomnožila in vsak dan vstopajo vanjo novi borci. Po naših vaseh in kmetijah pa je vedno manj moških rok, saj so vsi zavedni inatje in možje odšli k partizancm. Vendar naša polja nesmejo zaradi tega ostati neobdelana. Naši hrabri partizani ne smejo nikdar bití lačni, saj se borijo in trpijo za nas vse, da bomo nekoč srečni.

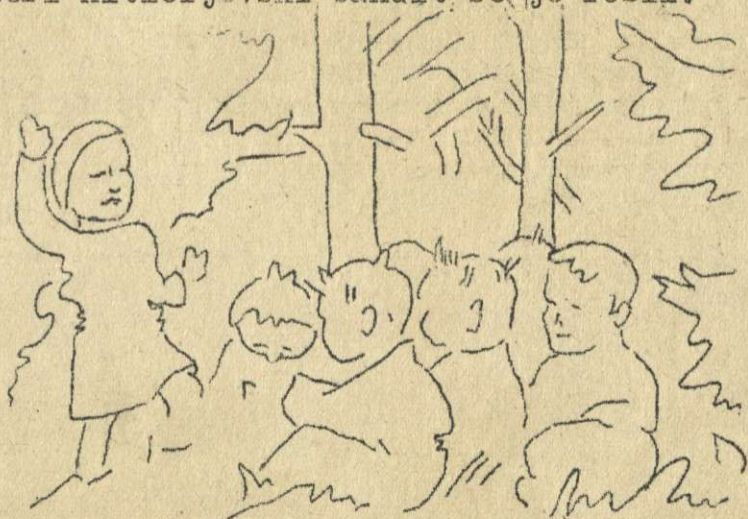
Vsega tega dela pa ne bodo zmogle naše matere in sestre same. Zato jim priskočimo na pomoč mi, pionirji! Naši tovariši na osvobojenem Dolenjskem in Primorskem so se združili v delovne čete in bataljone in od jutra do večera se razlega njih vesela pesem. Če bomo prijeli za delo vsi, bodo prorane in posejane vse njive. Jeseni bo pa dovolj hrane za nas in za naše partizane, ki so rešili naše domove pred izropanjem in uničenjem. Pokažimo, da smo, čeprav mladi, zavedni Slovenci, da hočemo tudi mi prispevati svoj delež k našemu osvobojenju!

Ne plaši nas švabsko divjanje —

V gozdu so se zbrali pionirji. Iz daljave se čuje pokanje pušk in reglanje strojnica, nad vasjo pa se dviga dim požganih hiš.

Zjutraj so prišli v vas Nemci. Nekdo je naznanil, da hodijo tja partizani. Ljudje so še pravočasno pobegnili v gozdove, Nemci pa so obkolili vas in pričeli s svojim uničevalnim delom. Izropali so domove, poklali živino, nato pa zažgali prvo in drugo hišo. Visoko se je dvignil dim in švabski razbojniki so se veselili pogleda na gorečo vas, ko se je oglasila strojnica in je padel Nemec, ki je hotel zažgati tretjo hišo. Še preden so se nemški požigalci prav zavedli, so bili v vaši partizani. Nemci so se spustili v divji beg. Partizani so jih gonili daleč in malokateri hitlerjevski bandit se je rešil.

V gozdu pa je govorila 12 letna Zalka pionirjem:

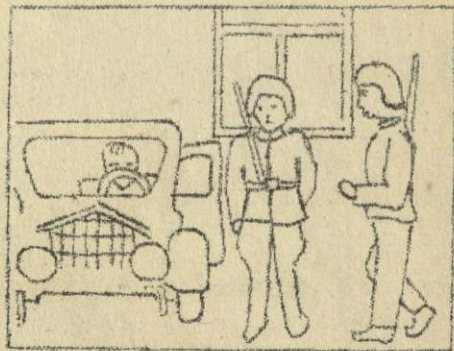
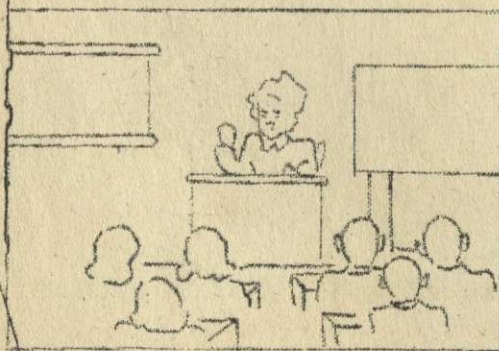
„Že zopet je podli izdajalec zakrivil, da so Švabi požgali dva slovenska domova. Prav vse bi uničili, če jim ne bi tega preprečili naši zaščitniki, naši hrabri partizani. Ne smemo se plašiti groženj Švabov in njihovih beloplavogardi-

stov. Saj grozijo že skoro tri leta, da bodo iztrebili partizane, pa jih je vedno več. Vsi pošteni Slovenci pomagajo partizanom. Na Dolenjskem in Primorskem, kjer so partizani osvobodili večino naše zemlje, imajo že slovenske šole, urade itd. Vso oblast imajo v rokah Slovenci. Kmalu bo tako povsod v naši domovini. Nič več nas ne bodo tlačili Švabi, pa tudi vsi izdajalci se bodo poskrili. Naj le ropajo, naj požigajo naše domove, nas ne bodo uničili. Maščevali se bomo za vse, kar smo pretrpeli v teh letih. Nato pa bomo pomagali graditi novo domovino, kjer bomo živeli v miru in sreči."

Pionirji so poslušali Zalko. Trdno so sklenili, da bodo odslej še bolj pomagali partizanom, da bo skoro tudi nam zasijala svoboda.

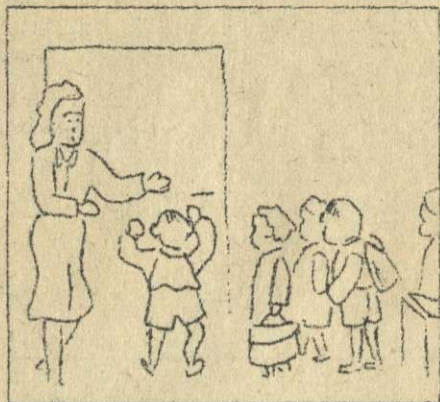
Pionir Vanč pripoveduje

Ko je bil Vanč še doma, je moral hoditi v šolo. Učiteljica je govorila drugače, kakor oni - nemški. Če se je Vanč smejal, ker ni razumel ga je natépla. Tudi vse knjige so bile pisane v nemškem jeziku. Vanč se je moral mučiti z besedami, katerih ni nikoli razumel. Zdaj živi Vanč med partizani in pripoveduje, kako je prišel tja.

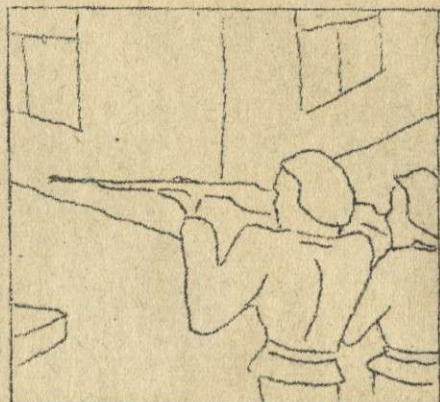

Učiteljica nam je v šoli pripovedovala o Hitlerju. Dejala je, da moramo biti srečni, ker nas je "osvobodil".

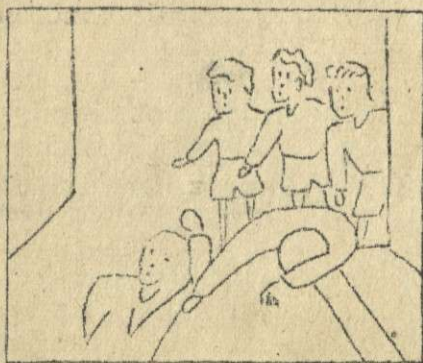
Takrat so pridrveli na trg pred šolo avtomobili. Iz njih so stopili gestapovci s strojnica-mi.

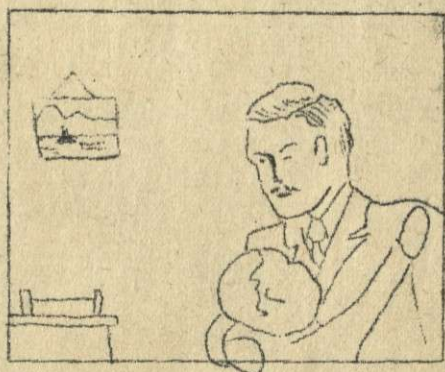
Začuli smo sosedo, ki je zavpila: „Moža mi bodo ustrelili!“ Hoteli smo iz sobe, pa je učiteljica zaklenila vrata.

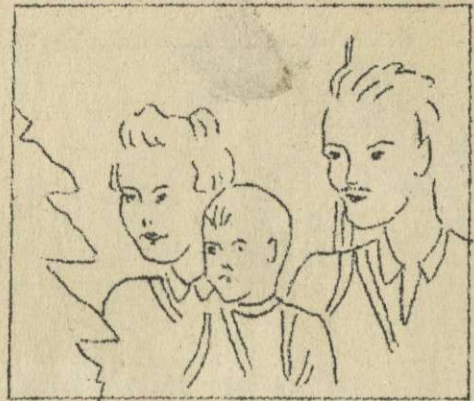
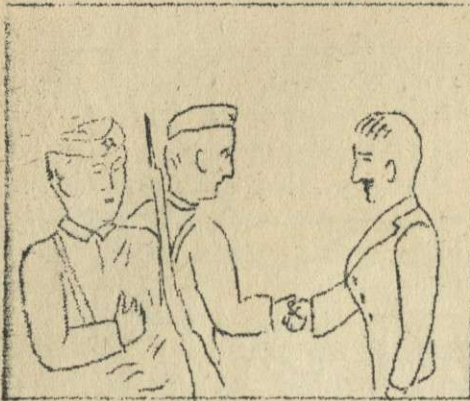
Trepotali smo. Tedaj zagrmijo streli. Nekdo je zaklical: „Očka, moj očka!“ Streli so se ponovili. Vsi smo pričeli kričati.

Sedaj nam je učiteljica odprla vrata. Planili smo na cesto. Na kraju trga smo zagledali okrvavljena trupla.

Nikogar nismo mogli spoznati. Bežal sem domov in našel tam očka. Planil sem mu okrog vratu in ga prosil: „Očka, pojdi k partizanom, da te Nemci ne ustrelijo!“

Ponoči je nekdo potrkal na okno. Bili so partizani, ki so prišli po očeta. Vsi smo jih bili veseli. Nič več se namaz mamo ne bo treba več bati za očka.

Čez mesec je prišel očka domov. Mamo sva ga že čakala in takoj smo odšli. V gozdu smo si oddahnili. Tam ni gesta povcev. Sprejeli so nas partizani in od takrat sem pri njih.

PIONIR TONČEK V AKCIJI

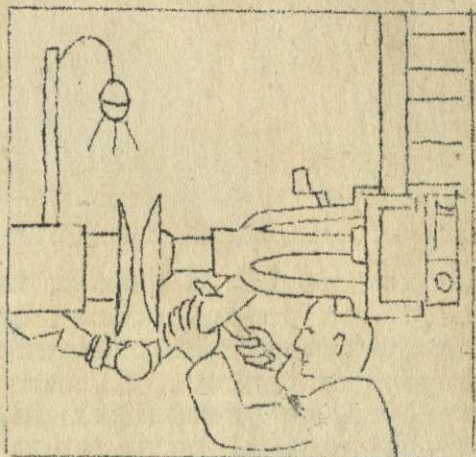
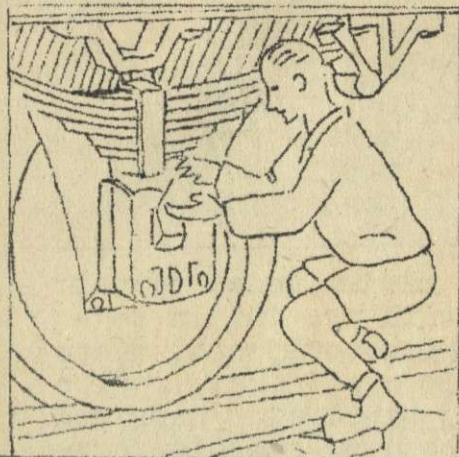
Tonček je sin železničarja. Včasih je nosil očetu kosilo in večerjo na lokomotivo. Takrat je sklenil, da bo tudi on postal strojevodja. Z zanimanjem je poslušal očeta ko mu je razlagal posamezne dele stroja.

Ko so prišli Nemci, so očeta prestavili daleč v Nemčijo, k nam pa privlekli tujce. Tonček jih je sovražil, saj je vedel, da so samo oni krivi vsega gorja. Pa ne samo to. Z očetom in mamico je v včasih potoval po naši zemlji, videl njeno lepoto in jo vzljubljal. Sedaj se pa šopiri tujec po tej zemlji, počenja grozodejstva nad nedolžnimi ljudmi, jih pobija, izseljuje in požiga naše vasi. Tonček rad poslušá pripovedovanje o junaštvih partizanov, v „Pionirju“ pa je čital, da se tudi pionir lahko bori proti krvoločnemu tujcu. Premišljeval je, kaj bi napravil, da bi okupatorju čim bolj škodoval.

Od očeta je slišal, da je prišel pesek v ležaje pri kolesih lokomotive in je bila zato par dni ne-

uporabna. Čul je tudi, da so ponujali veliko nagrado tistemu, ki bo izsledil, kdo reže gumijaste cevi za zasilno zavoro pri vagonih. Tonček si je mislil: „Če obljubujejo tako nagrado, jih gotovo zelo ježi!“ Sklenil je, da jim zagode. Poslušajte, kaj je napravil!

Zvečer se je splazil k železnici. Pri sebi je imel drobnega, ostrega peska in nož. V dolgi vrsti so stali vagoni, katere naj bi drugo jutro odpeljali.

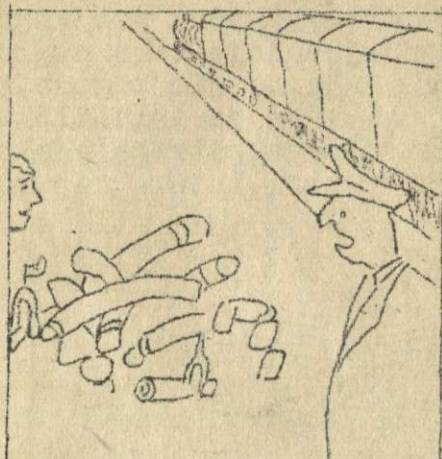

Skakal je od vagona do vagona, pri vsakem kolesu postal in natresel peska v ležaje. Ko je to dokončal, je vzel v roke nož in porezal vse gumijaste cevi pri vozovih. Ko je bilo delo končano, si je ves zadovoljen oddahnil. Odhitel je domov, smuknil v posteljo in zaspal.

Drogo jutro je vstal zgodaj in šel na kolodvor, da vidi učinek svojega dela. Črpalka na lokomotivi, ki je bila že priklopljena, je pela, da je bilo veselje. To je bilo znamenje, da je delo uspelo. Črpalka je utihnila, tedaj pa je Tonček začel razjarjene glasove nemških železnižarjev, ki so vlečili skupaj porezane gumijaste cevi. Vlak je moral dolgočakatati, da so jih zamenjali. „Ko bi vedeli, kdo je tona pravil!“ se je smejal Tonček.

Glavno pa je šele prišlo. Še tisto dopoldne so Nemci skakali vsi divji od vagona do vagona, od kolesa do kolesa. Iz vseh ležajev se je kadilo, smrdelo je po zažganem olju in cunjah. Dolgo vrsto vagonov so morali izločiti iz prometa. „Tonček je do-

bro vedel, da to pomeni mnogo kilogramov dragoce-

ne kovine, ki je Nemcem tako manjka, vedel je patu ti, da to pomeni precej delavnih ur, dni in tednov, v katerih bi bilo sicer izgotovljenih mnogo topov in tankov. Nikomur ni o svoji akciji pripovedoval, le premišljal je, kaj bi zopet napravil, da bi pomagal partizanom v boju za svobodo. Mogoče bomo kmalu zopet čuli o njem.

Vas Poldek

Vsak štajerski partizan pozna Poldka iz kamniškega bataljona. Star je šele 9 let, pa je že 18 mesecev v partizanih. Tudi Švabi ga poznajo, saj v vsaki borbi slišijo njegov glas: „Le pridite, Švabi! Poldek se vas ne boji!“

Tudi njegova mama je bila pri partizanih. Bila je težko ranjena in Poldek je tri dni stražil pri nji v neki vasi. Nekoč je z bombo pregnal Švabe, ki so šli proti tisti vasi. Mama mu je umrla, Poldek pa se še vedno junaško bori tam okoli Kamnika.

Dragi pionirji! Naj vam bo Poldek v vzgled, kako moramo ljubiti svoje starše in svojo domovino, in kako se moramo boriti proti sovražniku našega naroda.

Pionirji pišejo in rišejo

Mihčev očka je partizan. Mihec mu večkrat piše. Pismo odnese sam v hribe. Ne boji se strme poti in temnih gozdov, saj dobro ve, da so v hribih partizani, katerih se pa bojijo le Švabi.

Kako sem prišla k partizanom

Že skoro dve leti je, odkar je šel očka k partizanom. Z mamičo sva ostali doma. Ko so zvedeli Italijani, da je očka odšel, so naju zaželeli preganjati. Tri mesece nisva spali doma.

Ko so Italijani zapustili našo zemljo so naju začeli preganjati belogardisti. Morali sva jim pobegniti. Srečno sva prišli preko ljubljanskega bloka. Tudi čez nemško mejo sva se s lazili v mraku. Komaj pa sva bili na drugi strani, je prišel nemški vojak in skrili sva se med podrte hiše. Ko se je odstranil, sva odšli naprej. Šli sva na vlak, potem pa s kurirji do očka, ki se naju je zelo razveselil. Zelo sem srečna, ker živim med partizani.

Martica

Pionirji, ali že veste...

...da goni Rdeča armada z veliko naglico Nemce proti zapadu in da je na svoji poti osvobodila mnogo velikih mest, prekoračila reke Dnjester, Bug in in Prut ter vdrla v Romunijo?

...da se bahajajo sovjetske čete že na nekdanji čehoslovaški in sedanji madžarski meji?

...da zavezniška letala noč in dan napadajo Nemčijo in da sta bila v zadnjih dneh ponovno strahovito bombardirana Berlin in Frankfurt?

...da Hitler ne zatupa več svojim hlapcem v Madžarski in Romuniji ter da je zato ukazal svojim četam, naj zasedejo ti državi?

...da so Nemci po zasedbi Madžarske zaprli vse šole in jih spremenili v kasarne, samo v Budimpešti zaprli nad 3000 ljudi, takej začeli rikvirirati hrano in osnovali 5 koncentracijskih taborišč, katere bodo napolnili z nasprotniki Hitlerja in z Judi?

...da se je 19. in 20. februarja vršilo na osvobojenem slovenskem ozemlju I. zasedanje prvega slovenskega parlamenta in da so bili izdani odloki, ki so velikega pomena za našo bodočnost?

...da so edinice VII., IX. in štajerskega ~~Korpusa~~ prešle v ofenzivo, uničile večje število sovražnikovih utrjenih postojank in iztrebile na stotine okupatorjevih vojakov in švabobranskih hlapcev?

...da je angleški ministrski predsednik Churchill v svojem zadnjem govoru izrekel priznanje naši vojski, ki se edina v Jugoslaviji bori proti okupatorju?

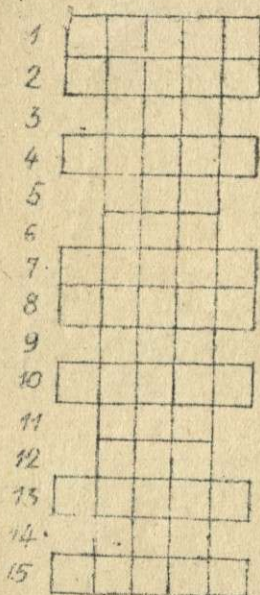
...da se borijo pod Titovim vodstvom tudi 1 italijanska divizija, 1 češka brigada, 1 bolgarski in 1 madžarski bataljonter 1 nemško-avstrijska kompanija?

...da naši zavezniki ne pomagajo naši vojski le s pošiljanjem vojnega materijala, temveč tudi s svojimi edinicami, ki so skupno s partizani zavzele otok Hvar?

Smeh in rečava

Besede pomenijo:

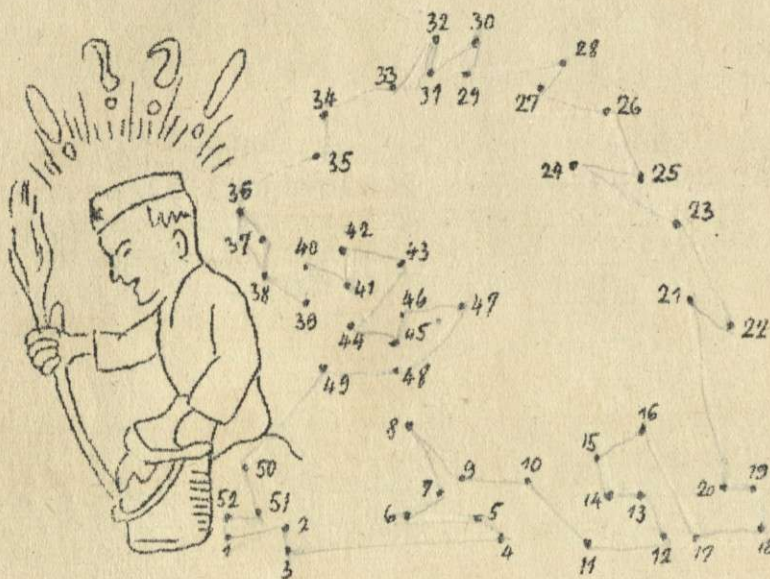
1. Slovenski izraz za parolo
2. Prevozno sredstvo na r
kah, kjer ni mostov.
3. Začimba.
4. Drug izraz za breme.
5. Domača žival.
6. Število.
7. Doni iz partizanskih grl.
8. Kot (prislov) druga beseda.
9. Mesto v Italiji, kateremu se
bliža zavezniška vojska.
10. Kaj se godi s snegom sponladi.
11. Zlparjev izdelek.
12. Partizanska edinica (manj
kot četa).
13. Moderno orožje, vozilo (množ.)
14. Član družine.
15. Glavna naloga vsakega za-
vednega Slovenca.

UGANKA

Oče grčar - korenjak,
glavo steza pod oblak
Sinčki - malčki, plahi palčki!

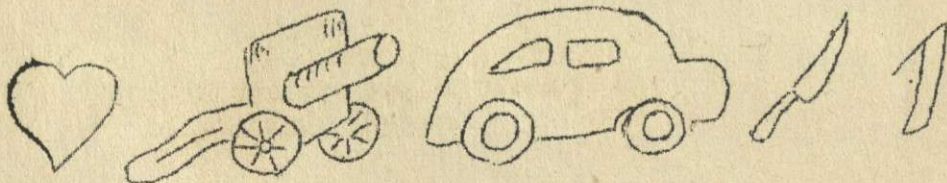
(Hrast in želod).

Skrivalnica

Med točkami, ki so zaznamovane s številkami, poišči točko s številko eno. Zveži vse točke po zaporednih številkah in dobil boš zabavno sliko.

Rebus

Vzemi začetne črke vsakega narisanelega predmeta, sestavi jih, pa boš dobil ime komandanta NOV in PO Slovenije.

Izdaja ag. - prop komisija
pri Oblast. komit. KPS za Gorenjsko